

AUGLÝSING

um

4

5. apríl

breyting á prófreglugjörð fyrir lærdómsdeild Hins almenna
mentaskóla í Reykjavík frá 20. maí 1910.

Samkvæmt þegnlegum tillögum dóms- og kirkjumálaráðuneytisins hefir Hans hátign konunginum, 28. desbr. 1922, allramildilegast þóknast að staðfesta eftirfarandi breyting á prófreglugjörð fyrir lærdómsdeild Hins almenna mentaskóla í Reykjavík, frá 20. júní 1910.

Í stað 4.—9. greinar komi:

4. gr.

Þessar einkunnir skal gefa:

ág., ág. ÷, dáv. +, dáv., dáv. ÷, vel +, vel, vel ÷, lakl. +, lakl., lakl. ÷, illa +, illa, illa ÷, afarilla +, afarilla.

Tölugildi þessara einkunna er sem hjer segir:

ág. = 6, ág. ÷ = $5\frac{2}{3}$, dáv. + = $5\frac{1}{3}$, dáv. = 5, dáv. ÷ = $4\frac{2}{3}$, vel + = $4\frac{1}{3}$, vel = 4, vel ÷ = $3\frac{2}{3}$, lakl. + = $3\frac{1}{3}$, lakl. = 3, lakl. ÷ = $2\frac{2}{3}$, illa + = $2\frac{1}{3}$, illa = 2, illa ÷ = $1\frac{2}{3}$, afarilla + = $1\frac{1}{3}$, afarilla = 1.

Við útreikning meðaltals árseinkunna og prófseinkunna hafa einkunnir þessar stigagildi, sem hjer segir:

ág. = 8, ág. ÷ = $7\frac{2}{3}$, dáv. + = $7\frac{1}{3}$, dáv. = 7, dáv. ÷ = $6\frac{1}{3}$, vel + = $5\frac{2}{3}$, vel = 5, vel ÷ = $3\frac{2}{3}$, lakl. + = $2\frac{1}{3}$, lakl. = 1, lakl. ÷ = ÷ $1\frac{2}{3}$, illa + = ÷ $4\frac{1}{3}$, illa = ÷ 7, illa ÷ = ÷ $12\frac{1}{3}$, afarilla + = ÷ $17\frac{2}{3}$, afarilla = ÷ 23.

Aðaleinkunnir skulu gefnar við árspróf og samsvara þær fullnaðar-einkunnum, sem hjer segir:

Ágætiseinkunn	samsvarar fullnaðareinkuninni	7,50—8;
Fyrsta aðaleinkunn	—	6—7,49;
Önnur aðaleinkunn	—	4,50—5,99;
Þriðja aðaleinkunn	—	4,25—4,49.

5. gr.

Aðeins eina einkunn skal gefa fyrir alla hina munnlegu frammistöðu í heild sinni í hverri námsgrein, og það eins þótt lagt sje fyrir nemandann fleiri en eitt verkefni til úrlausnar, eða þótt námsgrein skiftist í fleiri deildir. Fyrir skriflega úrlausn skal þó gefa sjerstaka einkunn nema í dönsku; þar skal gefa aðeins eina einkunn fyrir munnlega frammistöðu og skriflega úrlausn. Fyrir munn-

4. legar frammistöður í eðlisfræði og efnafræði í stærðfræðisdeild skal gefa eina einkunn og aðra fyrir verklegar úrlausnir í þeim greinum.

6. gr.

Einkunnir eru þrenns konar: *Vetrar-, árs- og prófseinkunnir.*

Vetrar- og árseinkunnir gefa kennararnir. Þær skulu gefnar í öllum greinum nema kristnum fræðum, söng og leikfimi. Fyrir landafræði, náttúrufræði, eðlisfræði og stjórnufræði skal í máladeild aðeins gefa eina einkunn..

Vetrareinkunnir skal gefa tvisvar á vetri, í desember og mars, og lýsa þær til bráðabirgða álitis hvers kennara á kunnáttu nemanda í þeirri grein, er hann kennir. Við lok kenslutímans skal svo hver kennaranna gefa nemendum einkunnir með hliðsjón af vetrareinkunnum þeim, er hann hefir áður gefið. Heita þær einkunnir árseinkunnir og eru fullnaðardómur kennarans um kunnáttu nemendanna eftir kenslutímann.

Í íslenskum, dönskum og enskum stíl og skriflegri stærðfræði skal hafa próf undir umsjón skólans, áður en gefnar eru árseinkunnir. Fyrir próf þetta gefa kennararnir einkunnir og ákveða eftir þeim og skriflegum úrlausnum um veturinn árseinkunnir í þeim greinum.

Prófseinkunnir eru dómur prófdómenda um frammistöður nemenda við próf, og skal gefa þær í öllum greinum, sem hafðar eru til prófs. Í stærðfræðisdeild skal telja með við útreikning fullnaðareinkunnar í stúdentsprófi einkunnir nemenda í samanlagðri dönsku í 4. bekk og einkunnir þeirra fyrir munnlega frammistöðu í ensku í 5. bekk.

Um skriflega og munnlega frammistöðu í hverri grein dæma tveir prófdómendur, kennarinn og skólafróður maður, skipaður af kenslumálaráðherra.

7. gr.

Fullnaðareinkunn er meðaltal af árs- og prófseinkunnum nemenda.

Þegar finna skal fullnaðareinkunn nemandans, skal telja allar einkunnir hans með stigagildi þeirra, eins og segir í 4. gr. Síðan skal taka meðaltal af árseinkunnum hans og meðaltöl af þeim einkunnum, sem prófdómendur hafa gefið hvor um sig. Hvert meðaltalið reiknast með 2 desimölum. Af þessum þremur meðaltölum skal svo aftur reiknað meðaltal með 2 des. og er það fullnaðareinkunn nemandans. Við fullnaðareinkunnina skal svo rita samsvarandi aðaleinkunn, samkvæmt 4. gr.

Í löggilta einkunnabók og á prófskírteini skal rita allar árseinkunnir og prófseinkunnir, hin þrjú meðaltöl þessara einkunna, fullnaðareinkunn og aðaleinkunn.

Fullnaðareinkunn utanskólanemanda er meðaltalið af meðaltölum einkunna þeirra, er prófdómendur gefa fyrir frammistöðu hans.

Til þess að standast stúdentspróf má fullnaðareinkunn ekki vera lægri en 4,25.

8. gr.

4

5. apríl

Skólameistari úrskurðar í samráði við hina föstu kennara skólans, hvort flytja beri nemanda að afloknu gagnfræðaprófi upp í 1. bekk lærdómsdeildar. Engan nemanda má þó flytja upp í 1. bekk lærdómsdeildar nema því aðeins, að hann í fullnaðareinkunn við gagnfræðapróf hafi að minsta kosti hlotið 5,67 stig og ekki lægra meðaltal allra árs- og prófseinkunna en 5,67 stig í íslenskum stíl, munnlegri dönsku og samanlagðri ensku í máladeild og íslenskum stíl, samanlagðri stærðfræði og í eðlisfræði í stærðfræðideild.

Í upphaf 10. gr., sem verður 9. gr., komi ný málsgrein, er svo hljóðar:

Nemandi, sem staðist hefir gagnfræðapróf með þeim skilyrðum, sem sett eru fyrir inntöku í lærdómsdeild Hins almenna mentaskóla, skal hafa rjett til að ganga undir stúdentspróf eftir 3 ár í eða utan skóla. En ef sjerstök atvik mæla með því og skólameistari og kennarar eru því meðmæltir, getur stjórnin leyft efnilegum nemendum að ganga undir stúdentspróf 2 árum eftir gagnfræðapróf.

11. gr. verður 10. gr.

Í stað 12. gr. komi nýjar greinar, er svo hljóða:

11. gr.

Reglur þær, sem fyrirskipaðar eru í reglugerðarbreytingu þessari, koma til framkvæmdar á skólaárinu 1922—1923.

12. gr.

Reglur þær, sem fyrirskipaðar eru í „Auglýsing um bráðabirgðareglugjörð fyrir hinn almenna Mentaskóla í Reykjavík“ frá 9. sept. 1904, III. kafla (8., 10., 12. og 13. gr.) og 20. gr., og í „Auglýsing um reglugjörð til bráðabirgða fyrir lærdómsdeild hins almenna Mentaskóla í Reykjavík“ frá 13. mars 1908, III. kafla (5., 7. og 9. gr.) og 13. gr. 1. málsgrein, og fara í bága við reglur þær, sem settar eru með þessari breytingu, skulu úr gildi falla.

Þetta birtist hjermeð til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 5. apríl 1923.

Sig. Eggerz.

Sigf. M. Johnsen.